Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Cases d'en Tarruell

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Avinguda de Tarruell, números 15 i 19 (21).
Emplaçament	La Floresta

Coordenades:

Latitud:	41.44342607362
Longitud:	2.0737229486281
UTM Est (X):	422622
UTM Nord (Y):	4588398

Classificació

Número de fitxa	08205 - 453
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Racionalisme
Segle	XX
Any	1930 - 1931
Autoria de l'element:	Lluís G. Colomer Ballot
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Les façanes de l'avinguda de Tarruell estan lleugerament degradades pel pas del temps. A més, els conductes i les canalitzacions de serveis enlletgeixen les façanes.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	BCIL 10180-I (Aprovació definitiva comissió urbanisme: 30/04/2008 i publicació al DOGC: 10/12/2008). Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-138.
Data aprovació:	dc., 30/04/2008 - 12:00
Número inventari	IPA-27883
Generalitat i altres inventaris	

Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Número 15: 2685405DF2828F0001MF; Número 19: 2685404DF2828F
Autoria de la fitxa	Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa:	dv., 01/12/2023 - 08:16
Autoria de la darrera revisió:	Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió:	dt., 20/01/2026 - 14:20

Descripció

Conjunt de dos blocs de pisos plurifamiliars, destinats inicialment a lloguer d'estiueig i construïts els anys 30 i 31 al desnivell entre els carrers Casino i avinguda Tarruell. De façanes neoclàssiques i distribució interior amb principis higienistes, consten de semisoterrani, planta baixa, tres plantes pis amb dos apartaments per planta i coberta plana accessible. Els accessos als dos edificis es troben a la façana de l'Avinguda Tarruell als números 15 i 19.

La morfologia dels dos edificis és la mateixa: uns prismes rectangulars dels quals sobresurten, a la façana del carrer Casino, dos volums simètrics que allotgen àmplies terrasses-balcó sostingudes per pòrtics formats per columnes d'estil dòric amb balustrades de peces de morter modelat. Com a reforç estructural d'aquestes terrasses, s'ha afegit amb posterioritat, uns pilars d'obra vista entre les columnes originals. A la coberta es destaca el volum de les escales principals de cada edifici que donen accés a les diferents plantes. A les façanes arrebossades es distribueixen finestres en coincidència amb cada estança interior, així com una finestra amb arc rebaixat a la façana del carrer Casino que correspon a les escales. L'arrebossat dels angles dels volums de cada edifici estan marcats imitant carreus de pedra. L'edifici situat al número 19 (el primer que es va construir), és de menor superfície i té a l'última planta els dos volums de terrasses unificats, formant una sola gran balconada.

La planta dels habitatges va ser projectada i construïda tenint en compte els criteris higienistes en voga en aquell moment. Per això es va fer una disposició constructiva en doble crugia que assegurava la ventilació transversal i la funcionalitat de la planta. Aquesta solució està molt a prop del racionalisme, i ens situa en un moment força precoç en què a Catalunya ja es va assimilar el moviment modern de renovació de l'arquitectura.

Història

La llicència d'obres la va demanar en Tarruell el 7 de juliol de 1930, concretament per construir un primer bloc de pisos, el que actualment ocupa el número 19 de l'avinguda Tarruell. Poc després, el 5 de febrer de 1931, va demanar permís per fer un altre bloc. El projecte arquitectònic dels dos blocs d'habitatges va ser de Lluís Gonzaga Colomer Ballot.

Lluís Gonzaga Colomer Ballot, arquitecte autor de nombroses obres com l'edifici d'habitatges d'estil noucentista del carrer Topazi número 23 (barri de Gràcia) de Barcelona, el xalet modernista de Can Valentí a Montcada i Reixac i, a la Floresta, el Casino Tarruell, entre altres.

Cayetano Tarruell i Forgues (1871-1956), natural de Cervera, constructor i empresari, després de fer fortuna a l'Havana, Cuba, en el sector de la construcció, torna a Barcelona on realitza una sèrie d'inversions entre les quals destaquen les promocions immobiliàries a la incipient Colònia la Floresta Pearson dels anys 20 i 30. Tarruell, de la mà d'importants arquitectes de l'època, és el responsable de la urbanització de tot un sector del barri de la Floresta conegut com a Colònia Tarruell.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XlX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.